

Žalm 119 - V.

Svá přikázání zjev mi, Bože můj

Ženeva 1551

1. Svá při - ká - zá - ní zjev mi, Bo - že můj, zá - kon ať věr - ně
mo-hu za - cho - vá - vat, můj ro - zum vzpur - ný mou-dře vy - u - čuj.
Svou mocnou ru - kou veď mne cestou prá - va, vždyť ve-de k to - bě, o - tví -
- rá dům tvůj, tam je má po - moc, kte - rá ne - pře - stá - vá.

2. Mé srdce nakloň ke svým svědectvím,
dej sílu vzdát se prospěchu zjištěného,
ať poznat smím, že je jen marností.
Na cestě své mne obživ znaveného,
své sliby potvrď novou jasností,
podpírej služebníka oddaného.
3. Odvracej hanbu, jíž se obávám,
děsím se hloubky svého ponížení,
když k vládě tvé se v bázni přiznávám.
Tvé soudy vpravdě jsou vysvobozením.
Dál po nich toužím, víru zachovám,
z nich přijmu znovu tvoje odpuštění.

ME